

JÄRJESTÖTOIMIJOIDEN NÄKEMYKSIÄ LÄHISUHDEVÄKIVALLAN TEKIJÖIDEN PALVELUNTARPEISTA JA TUKEMISESTA

TUTKIMUKSEN KONTEKSTI

Tutkimus toteutettiin tilaustyönä Helsingin kaupungin lähisuhdeväkivallan ehkäisytyöryhmälle. Tutkimuksen aihe muodostui yhdessä työryhmän kanssa keskustellen työyhteisön tarpeesta muodostaa syvempää tietoa aihepiiristä. Toteutimme tutkimuksen yhteistyössä toisen tutkimusryhmän kanssa, joka tarkasteli osatutkimuksessaan lähisuhdeväkivallan kokijoiden palveluntarpeita (Lokkila & Salminen, 2023).

Monet eri järjestöt tarjoavat Helsingissä ja valtakunnallisesti palveluita lähisuhdeväkivallan tekijöille. Väkivallan tekijöiden palveluntarpeita ja heidän saamaansa tukea on kuitenkin tutkittu hyvin vähän.

TUTKIMUKSEN TARKOITUS

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää järjestötoimijoiden näkemyksiä lähisuhdeväkivallan tekijöiden palveluntarpeista ja heidän saamastaan tuesta.

Tutkimuskysymyksemme olivat:

- 1) Miten väkivaltatyön järjestötoimijat kuvaavat väkivallan tekijöitä ja heidän palvelutarpeitaan?
- 2) Mitkä asiat edistävät tai haastavat väkivaltapalveluiden piiriin hakeutumista sekä toipumista?

AINEISTO JA ANALYYSI

Tutkimuksen aineistona käytimme lähisuhdeväkivaltatyöryhmän tekemiä asiantuntijahaastatteluita väkivaltatyön järjestötoimijoille. Litteroimme neljä haastattelua ja analysoimme tekstiaineiston laadullisella sisällönanalyysillä. Analyysin ensimmäinen vaihe sisälsi koodausta, klusterointia ja abstrahointia. Toisessa vaiheessa aineiston analyysi tapahtui abduktiivisesti.

TULOKSET

Lähisuhdeväkivallan tekijät näyttäytyvät hyvin heterogeenisenä joukkona. Lapsiperheet ovat eri -tyisen haavoittuvainen riskiryhmä. Ikääntyneet ovat aliedustettu asiakasryhmä tukipalveluissa.

Lähisuhdeväkivalta on hyvin yleinen, kompleksi ja moniaineksinen ilmiö – on suhtauduttava normikriittisesti mielikuviin väkivallan tekijöistä, jotta tekijät ja heidän yksilölliset tarpeensa tulevat tunnistetuiksi.

Sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten osaamista tulee vahvistaa väkivallan puheeksi ottamisessa ja hoitoon ohjauksessa. Myös verkostoyhteistyötä tulee lujittaa peruspalveluiden ja järjestöjen välillä. Lisäksi rakenteet, kuten lähisuhdeväkivaltatyöryhmä, nähtiin tärkeänä järjestötoimijoiden yhteistyön kannalta.

Tunteet, kuten syyllisyys ja häpeä, ovat keskeinen vaikutin tekijöillä. Tunteiden vaikutusmekanismit tulee huomioida sekä hoitoonohjauksessa että väkivaltaongelman hoidossa. Tunteisiin viittaavat tulokset mukailevat myös aiempia tutkimustuloksia (esim. Flinck, 2006; Morgan ym., 2014).

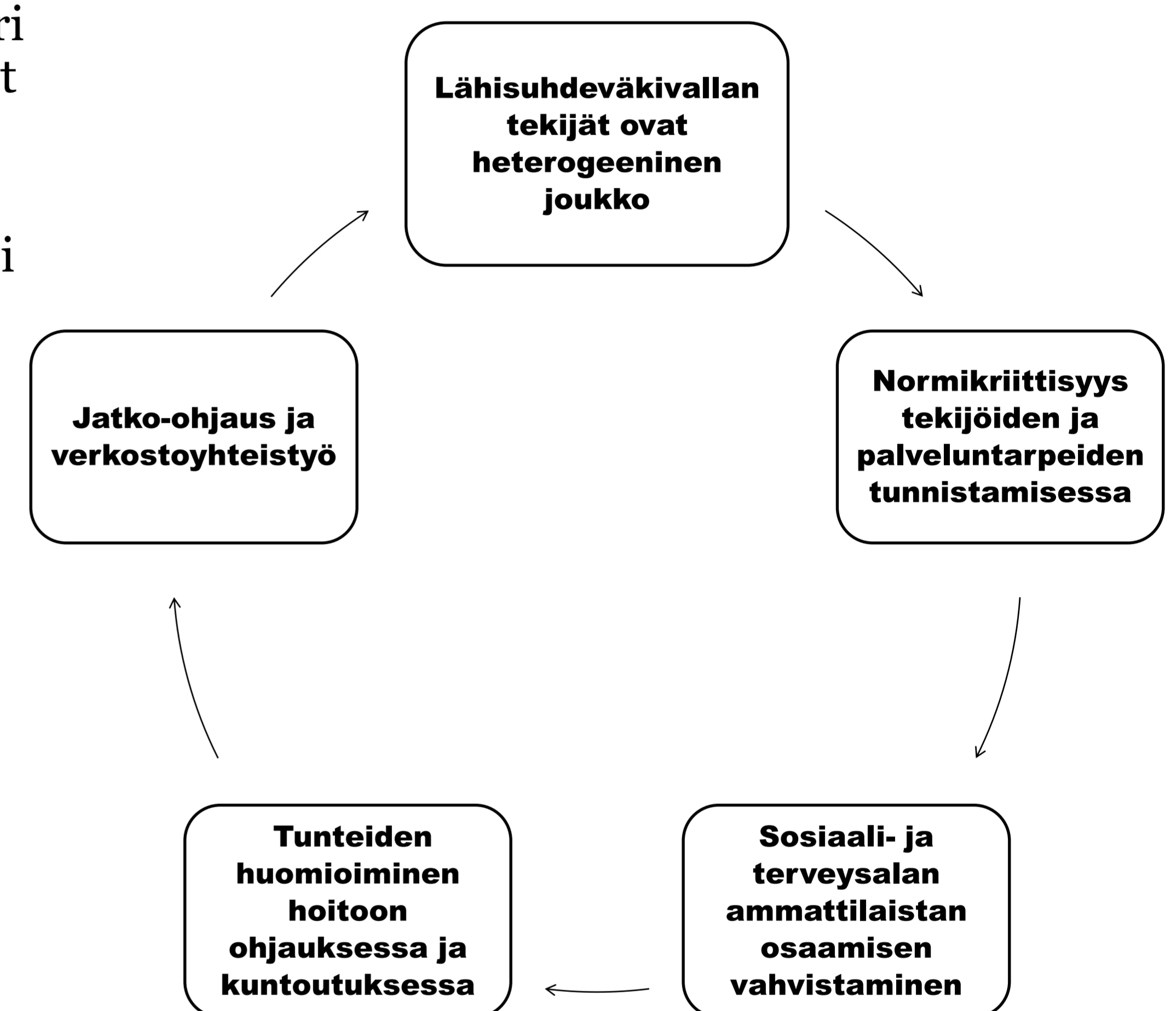
IDEAT KEHITTÄMISEEN

Tutkimuksen tuloksia voi hyödyntää sekä peruspalveluiden että järjestötoimijoiden väkivaltatyössä. Vaikka tutkimusasetelmassa korostuu Helsingin kaupungin rooli, katsomme, että tuloksia voinee hyötykäyttää valtakunnallisesti väkivaltatutkimuksen kentällä järjestöjen toimialueen mukaan.

Tuloksien pohjalta esitämme, että väkivallan tekijöiden tukipalveluita tulisi kehittää erityisryhmille, kuten vammaisille, pojille, sateenkaari-ihmisille ja ikääntyneille. Ensin erityisryhmien tarpeet on tunnistettava ja tunnustettava yhteiskunnassa.

Väkivaltateema kaipaa kipeästi ajantasaista ja kotimaista laadullista tutkimusta. Nykyisellään tutkimuksia on hälyttävän vähän ja niiden laaja-alainen hyödyntäminen on haastavaa rajattujen tarkastelukulmien vuoksi. Lisäksi väkivaltatyö ja -tutkimus kaipaa tarkempaa käsitteistöä kuvaamaan sen eri ilmiöitä ja niiden tasoja.

TULOSKEHÄ

LÄHTEET

Flinck, A. (2006.) *Parisuhdeväkivalta miehen ja naisen kokemana. Rikottu lemmenmarja*. Tampere: Tampereen yliopistopaino.

Lokkila, S., & Salminen, T. (2023). *Järjestötoimijoiden näkemyksiä lähisuhdeväkivallan kokijoiden palveluntarpeista ja haasteista palvelujärjestelmässä*. Julkaisematon lähde. Helsingin yliopisto, sosiaalityön käytäntötutkimus.

Morgan, K., Williamson, E., Hester, M., Jones, S., & Feder, G. (2014). Asking men about domestic violence and abuse in a family medicine context: Help seeking and views on the general practitioner role. *Aggression and Violent Behavior*, 19(6), 637–642. doi:10.1016/j.avb.2014.09.008